

הוא והיא

אלפי נערות ורבות צעירות בכל חלקי העולם מתמלאים רגשי נחיתות ובושה, שעה שתקופת חדות הצמיחה אצלם הופכת ל- עיני התבגרות.

הרבה שמות קראו לאותם "פצעי בגרות", אך בשפת המדע הם נקראים "אקנה" (Acne) פצעים אלו מתהווים דווקא בשנות חיינו היפות ביותר. סיבתן פשוטה: תאי עור צומחים במהירות, ותאי העור המתים אינם נושרים אלא סותמים את נקוביות העור. מצד שני תבלוטות שפעילות גדולה מיצירות שומנים. השומנים, שהיו צריכים לצאת דרך הנקוביות, נעצרים ע"י העור הסתום וע"י כך מת- הוות נקודות שחורות ופצעים מפצעים. מה עוד שפצעים אלו עלולים להשאיר את סימנם ל- תמיד.

הלנה רובינשטיין, אשר הקדישה את חייה לטיפוח החן והיופי, השקיעה מחקר של שנים במעב- דותיה עד שהמציאה את התכשיר- רים הבדוקים Bio Clear, והביאו רווחה למיליונים של בני נוער ב- ארה"ב ובאירופה. כיום יכולים כל נערה ונער ישראלים להנות מנסיון בדוק זה ולהפטר מיסורי פצעי "אקנה".

תכשיריה המרפאים של הלנה רובינשטיין יאפשרו לך בכמה שבועות קצרים לקבל עור טהור מפצעים ונקי מרובים, בריא ויפה. והדרך פשוטה...

1. רחיצה עדינה ב- Bio Cleanser בבוקר ובערב משתרת את העור.
2. לרענן עור פניך ב- Water Lily Skin Lotion להורדת השו- מנים וליצוב העור.
3. משחת Bio Clear משלימה את הטיפול ומיועדת לריפוי העור.
4. ולשער ראשך- Bio Clear Sham- poo קשקשים הם אחד הגורמים לאקנה.

חוברת הסבר מיוחדת על מלח- מה בפצעי אקנה ושמירת העור תשלח חינוך לכל דורש במעטפה סגורה וחלקה עם סימון אישי. נא לפנות בכתב למחלקת פצעי עור, מעבדות הלנה רובינשטיין, ת.ד. מס' 1, מגדל העמק.

אין לדחות למחר. כדאי להת- חיל היום. כל הדרוש לך ימצא בחנויות התמרוקים הרשאים למ- כור את מוצרי הלנה רובינשטיין. שם ידעו גם ליעץ לך אישית. הטיפול יעיל, קל ונוח. עור טהור הוא לא רק יסוד למראה נעים אלא גם להרגשה טובה.

Helena Rubinstein

במדינה

(המשך מעמוד 7)

הגדולות שנכלאו בו ועד לתא הגר- דום יגיע, בו מצאו מותם שמונה מלוחמי המחתרת. לא רק מבנה התא וצורתו משוח- זרים בתערוכה, אלא מצויים בה גם כתבי האשמה האורגניזם, כתבי ההוצאה לפועל של פסקידין המחת, ואף הפתקים שהיו צמודים לגחיות אחרי שנתלו. התערוכה, המנוהלת על ידי שניים מאסירי עכו, איתן לבני וירח רום, ושבוצעה על ידי הצייר אלכסנדר בוגן, מבטאת בצד ההנחשה המאלפת גם מחאה כלפי מצבו הנזכר, בו מותר רק למשוגעים לסייר בו.

דרכי חיים

הזמיר

היא גנבה כמו כלום את ההצגה לפראנ- קי. היא שיגעה את הקהל בלי שום כוס תה ביד. היא בת 12. הכוכב החדש, נעמי לוי, מופיע בחלק הישראלי של ערב סינאטרה, כסולנית מקה- לה הילדים על-שם צדיקוב. מה שכל כך הפליא את הצופים ביצור הזעיר, היתה קרינתו המקצועית בשעת השירה. נעמי מכתה ו' חתמה אוטוגרפים לתי- רים על תוכניה כמו חתיקה בעניינים. "אמי עקרת-יבית, ולאבא יש אופנוע", היא נותנת אינטרברו שוטף. "הורי מבול-"

זמרת לוי

"פרימאדונה? מי זאת?"

גריה ואני נולדתי בחיפה. עכשיו אנחנו גרים ביפו, ברחוב ויקטור הגון. זה סופר צרפתי אחד. יום אחד, לפני שנה, החלטתי להרשם במקהלה, מפני שזה בדיוק עלידי הבית שלי. בחנו אותי בשיר סיוז לזי. למחרת שלחו לי מכתב שהתקבלתי. "שותה דבש ונחל". היא לא שמעה על זמרת בשם פרימאדונה, היא עונה, אבל היא שמעה על עליזה שהוא ושישנה דמארי, אותן היא מעריצה. "מכל הזמרים בעולם אני אוהבת את שמעון ברי וחולילטו. המופע בהיכל התרבות לא היה מופע הבכורה שלה. לפני קהל, היא רוצה שיבינו. "לפניכן שרתי בבית-ברנה, בבית-הבור, ומשה היכה על סעו. בגלל זה לא התר- גשתי מהאנשים בהיכל התרבות. כשמחאו לי כפיים, יצאתי צעד והישתחחתי, כמו שאמר לי פעם לעשות המנצח גראציאני. כל הבנות התנפלו עלי מאחורי הבמה ונישקו אותי. והבנים צבטו אותי מרוב התרגשות. "סינאטרה לא שמע אותי אבל אני שמעתי אותי. ואני חושבת שהוא יפה גם בצורה ההיצונית שלו. מכל העניינים האלה אני אפסיד לימודים, כי גראציאני נתן לי מכתב שחורר לשבעה ימים מבית-הספר. כדי שלא אהיה עיפה. אני גם שותה דבש לפני ההופעה ומדברת בלחש.

"אני שוכבת לישון כל אחרי-הצהריים, רק לפני ההופעה בהיכל התרבות לא יכולתי להירדם, אז רק נחתתי. בכלל, מה מדברים עלי ועושים כזה רעש? אני לא חושבת שאני כזאת זמרת גדולה. ואולי בכלל לא אהיה, מפני ש- גראציאני אמר לי שאולי יתחלף לי הקול בעוד שנה. אז אני אהיה מורה."

מה דעתכם על התאומים הכושמים? שאל הפקיד הבכיר את עמיתו, בסוף הישיבה.

ההבעה הרצינית שעל פניהם, היאה ל- פקידים בכירים במשרד הבטחון, נעלמה. במקומה השתלטה הבעה של תמיכה משוע- שעת, כאילו הוסט מולם וילון של חדר- מיטות והם חזו בשערוריה אינטימית סנס- ציונית. "אני רוצה להגיד לכם", אמר אחד הפקידים, "סקנדל כזה עוד לא שמעתי! כל הארץ מדברת עליהם."

הסופר חברו: "זה יכול לקרות רק ב- רחובות."

ברחובות, ניגש גבר צעיר לסנדר ה- וויליס שלו. על השמשה הקדמית, לחוץ תחת המגב, מצא פתק. "שמעת?" היה כתוב בו. "אומרים ששולה חזרה מגאנת וילדה זוג תאומים כושמים!"

בצל הסנדר התפלא מאוד. לאו דוקא מ- תוכן הפתק, כי כבר הספיק לשמץ עשרות פעמים בימים האחרונים. כי אם מן העובדה שהכותב מצא לנכון לצאת מדרכו, אחרי שבמשך שלושה חודשים לא פגש את חברו הנגה ולא החליף עמו מלה. "זה באמת בער לו", אמר לידידתו, "אם בא עד כאן בשש בבוקר, כדי לספר את הרכילות הזאת."

חזרה משליחות

הפקידים הבכירים במשרד הבטחון בתל-אביב והצעירים הרחובותיים לא היו היחידים שהתפעלו מן הסיפור אודות התאומים השחורים. כתבי העתונים, כמעט ללא יוצא מן הכלל, צילצלו אל מער- ביהם, הודיעו כי הגיעה אליהם שמועה על הלידה הסנסציונית. כמה מערכות מכובדות אף החליטו בכבוד-ראש, כי לא נאה לטפל בסנסציה זולה מעין זו. בין העתונאים אף נפוצה השמועה, כי עתון אשר ערך את הסיפור וביקש לפרסמו, תבקש, כנראה על- ידי משרד-החוץ, לא לפרסמו.

נגי מוניות בתחנה המרכזית בתל-אביב קראו לעוברים ושבים: "האללו שרות לרחו- בות! סעו לעיר התאומים!" על כוס קפה ברוז נשמעו גבירות מצח- קקות: "אני אומר לך - כזה חרבוני! מסכנה!"

המסכנה שעליה דובר היתה רחובותית צעירה, אשתו של שליח ישראלי לאחת מ- מדינות אפריקה. והנה יום אחד, אחרי ש- הוזג בילה כשנתיים באותה ארץ אפריקאית, חזרה האשה ארצה לבדה, כשכרסה בין שיניה. "אני רוצה ללדת את ילדי בארץ."

אמרה לקרוביה. לא עבר זמן רב והגיע יומה ללדת. היא הוכנסה למחלקת היולדות של בית-חולים קפולו ברחובות - ושם ילדה תאומים: שני תאומים כושמים, שחורים כפחם. וכל מי ששמע על כך חזר והכריז: "זה יכול לקרות רק ברחובות!"

החתום המיוחד

מדוע רק ברחובות? כי לסיפור זה היה חותם מיוחד, שרק סיפוריה של עיר הדרום הצטיינו בו. כשם שקוראי סיפור מתוך דקאמרון יכולים לקבוע "את זה כתב בוקאצ'יו", כך יכלו אורחי המ- דינה - שרוחקו במשך השנתיים האחרות נות על-ידי סיפור המורה מרחובות, צלם- העיורם מרחובות ולוליסה מרחובות - לק- בוע, לגבי התאומים הכושמים: "זה יכול לקרות רק ברחובות!"

ראשון בסירה זו היה הסיפור על המורה שהתאהבה בתלמידה הצעיר, ובשעה שהוא נתן לה שיעורים באנגלית, גמלה לו על- ידי מתן שיעורים באהבה. עד כדי כך, ש- בעלה היכה את התלמיד בכיתה, הגיש נגדה תביעה לתשלום מזונות, על כי היא מזניחה אותו וחייה עם התלמיד.

אחריה התפוצץ סיפורו של צלם-העיורים מרחובות. הוא קפץ אל מרכז ההתעניינות ברחבי הארץ, כאשר התלונה צעירה, כי אותו צלם צילמה ערומה בחברת חברה, וכי החבר ניצל תמונה זו לסחיטה. מאז צצו בעתונים חצי-תריסר סיפורים על סחיטה בעזרת צילומי-עירום, אך אף אחד מהם לא הגיע לרמה המושלמת של הסיפור מ- רחובות. כי המדובר שם לא היה בסתם צלם שצילם בחורה או שתיים. דובר בחובב צילום בעל כשרון והתמדה, שהחזיק בביתו אלבומים שלמים של נערות ערומות. ב- אולפנו עברו מאות ממיטב בנות הדרום, צולמו במקדמותיהן ותמונותיהן תויקו ו- מוינו בקפדנות. לבסוף, לפני חמישה חודשים, באה סני- סציה שלישית, אף היא נושאת חותם רחובותי בותי בלעדי: סיפוריה של לוליסה מרחובות.

דובר בו, בפרוטרוט, על נערה בת 14, שהפכה להיות פילגשו של נהג מונית נשוי, אשר במשך זמן רב היה ידידם הטוב של אביה ושל אמה.

האם יפנה לה?

הסיפור האחרון הצטיין באותו משהו מיוחד לרחובות. לא דובר בו על אשה שילדה תינוק שחור מחוץ ל- נשואיה - כי אם על שני תינוקות בבת אחת. ולא לאפריקאי בארץ - כי אם כתוצאה מהרפתקה בשליחות חוץ.

אף כי לא פורסמה עליו מלה אחת ב- עתונים, הגיע הסיפור לידיעתם של רבבות אזרחים, תוך ימים ספורים. היו בו כל הסמנים הדרושים, כדי שיגיע ללב שומעיו - ובעיקר שומעיותו.

נשים שאלו זו את זו: "כיצד יגיע בעלה? האם יסלח לה?" ובגימה מעשית יותר: "מדוע ילדה אותם בארץ? האם לא יכלה לעשות זאת בשקט, באירופה? או באפריקה - שם היתה יכולה לתת אותם לאימוץ? ובכלל - האם לא יכלה להפסיק את ההריון בזמן?"

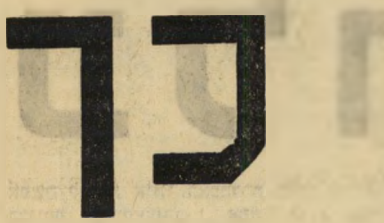
ואת עצמן שאלו: "כיצד הייתי נוהגת במקומה?"

אף אחד משומעיו לא שאל אם אמנם נכון הסיפור. שהרי הוא סופר בפרטים כה מלאים, עד כי לא יתכן שנמצא מן ה- אצבע. לגבי הפקידות, האמהות, הנהגים, העתונאים, העסקנים ועוברי-הכסל, לא היה כל ספק באמיתותו.

בכל זאת היו כאלה שסרתו ובדקו. ואז התברר, כי הסיפור הרחובותי מושלם הרבה יותר משחשבו בתחילה: כל אחד שזע אותו מחבר, שראה את התאומים במו עיניו, או שדיבר עם מי שראה אותם, אבל לא נמצא איש שיכול היה לומר בפירוש: "ראיתי את התאומים". למחפשי האמת לא נותר, איפוא, אלא לשקוע בעבודת-בילוש, שלא היתה מבטיחה את שרלוק הולמס בכ- בודו ובעצמו.

תלמיד שרדוק הודמם

עקבות - או השמועות - הובילו לישר למחלקת היולדות בבית-החולים

על-שם אליעזר קפלן, בסיבוב בילי, אולם גם החקירה המדוקדקת ביותר לא גילתה זכר של תאומים. קבעה אחות המחלקה: "אני מצטערת מאוד, לא נולדו כאן שום תאומים כושמים!" אך בהיותה מעורבת בחי- הסביבה לא יכלה להתאפק והוסיפה: "שמע- תי שגולדו תאומים כאלה לשולה מרחובות. אבל לא כאן. באשקלון."

האם לאה רכטמן שמעה על העניין לראשונה מפי שכתנה, אחות ב- בית-החולים קפלן. "היא סיפרה לי שראתה את התאומים בחדר-הילדה במו עיניה. היו להם, כך היא אמרה, שפתיים רחבות כמו של כושי, ושערות שחורות מקורזלות." עד היום איננה יודעת מי הפיץ את השמועות.